

Dział metodyki Badań Zootechnicznych PINGW

Pracownikami naukowymi Działu są: **dr Jan Kielanowski** — kierownik, **dr Mirosław Chomyszyn** — adiunkt.

Zadaniem Działu jest doskonalenie metodyki badań zootechnicznych zarówno od strony teoretycznej jak i technicznej. W zakres prac Działu wchodzi zagadnienia dotyczące metodyki doświadczalnictwa zootechnicznego oraz metodyki kontroli użyteczności zwierząt jako podstawy do pracy hodowlanej.

Dział zapoczątkował prace w jesieni 1947 r. przystępując do określenia zasad *oceny użyteczności rzeźnej drobiu*. W czasie 1947 — 1949 r. wykonano w związku z tym ok. 600 szczegółowych analiz rzeźnych drobiu (gęsi, kur kaczek i indyków) posługując się przy analizach specjalnie w tym celu ustaloną metodyką, która została przyjęta również przez inne zakłady naukowe w Polsce, pracujące nad podobnymi zagadnieniami. Obszerny zgromadzony materiał służy do opra-

cowania uproszczonej metody oceny oraz do próby wynalezienia *wskaźnika mięsności drobiu*, który mógłby być zastosowany w pracy hodowlanej.

Przy sposobności badań nad drobiem rozstrzygnięto pewne zagadnienie o bezpośrednim znaczeniu praktycznym. Przede wszystkim ustalono, że o ekonomicznym i jakościowym wyniku jesiennego tuczu gęsi decyduje stopień przygotowania żywca przed przybyciem do tuczarni. Opas w tuczarni, stosownie do kondycji wyjściowej, trwać powinien 7, 14 lub co najwyżej 21 dni. Dłuższe tuczenie daje wynik nieekonomiczny, a nawet (badania Wydziału Technologii Rolnej i Żywnościowej PINGW) obniża jakość produktu. Dalej opracowano praktyczny sposób ważenia drobiu.

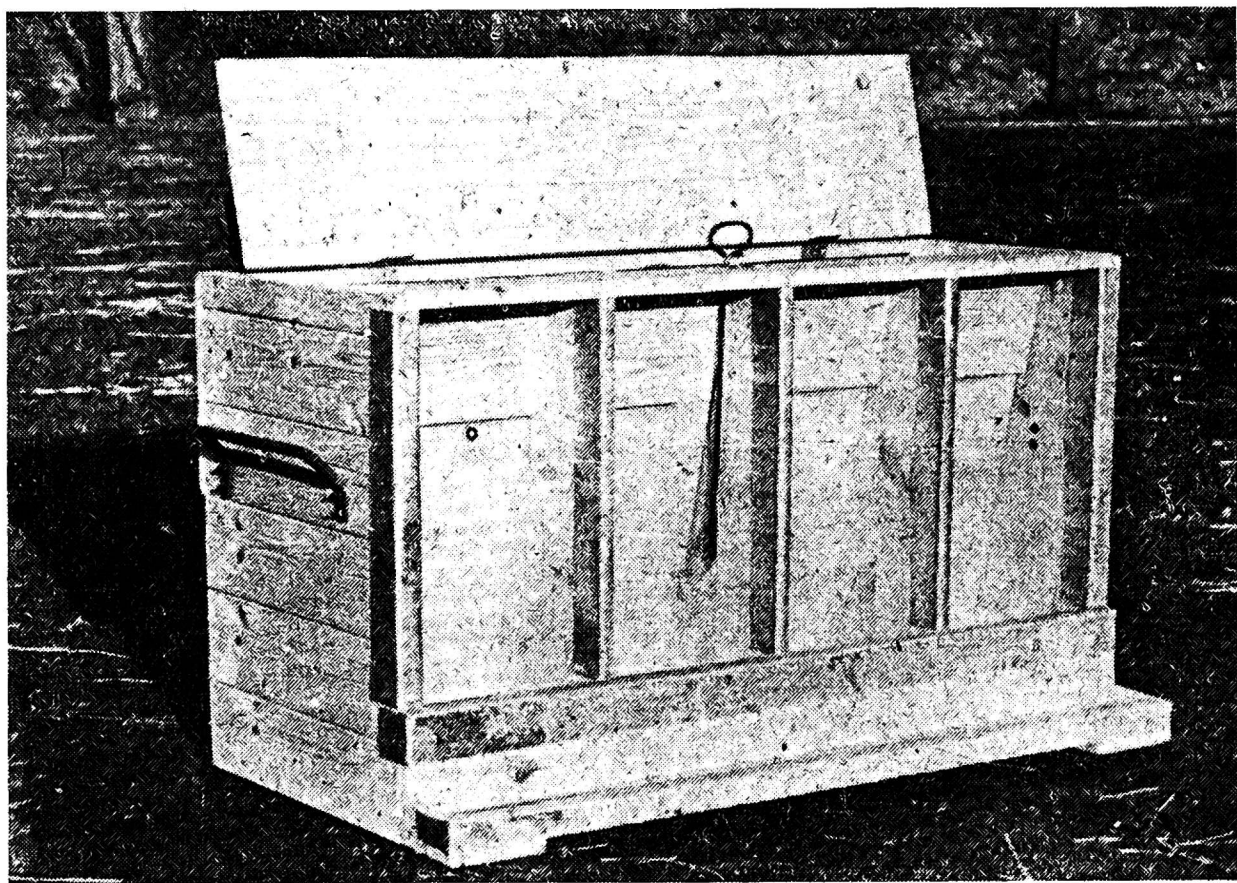
W 1948 r. przystąpiono do badań nad określeniem zasad *kontroli użyteczności rzeźnej trzody chlewnej*. W wyniku wstępnych doświadczeń opracowano nową metodę kontroli, która

w odróżnieniu od metody stosowanej w Polsce przed wojną uwzględnia pasze będące w powszechnym użyciu (ziemniaki), silniej uwydatnia wrodzone zdolności do prędkiego rozwoju (żywienie do woli) oraz daje wszechstronniejszą, a nie tylko bekonową ocenę rzeźną. Według ustalonej metody przeprowadzono w 1949 r. próbą kontrolę czterech grup tuczników. W celu dalszego udoskonalenia metod kontroli użytkowości rzeźnej prowadzi się badania nad czynnikami decy-

nie praktycznie dając wielką oszczędność robocizny.

W 1949 r. rozpoczęto badania nad kontrolą użytkowości rzeźnej owiec.

Obecnie przygotowuje się w Dziale Metodyki Badań Zootechnicznych schemat doświadczeń mających na celu określenie zasięgu wpływów środowiska (bardzo intensywnego żywienia) na dziedziczne zdolności wczesnego rozwoju i prędkiego wzrostu trzody chlewnej. Doświadczenia te miałyby być przeprowadzone w kilku

Rys. 1. Automat na paszę dla trzody chlewnej, skonstruowany w Dziale Metodyki Badań Zootechnicznych

dującymi o wyniku wczesnego tuczu, przy czym bierze się pod uwagę również indywidualne zdolności trawienia.

W związku z powyższymi badaniami skonstruowano i zastosowano po raz pierwszy w Polsce automat do zadawania suchej mieszanki pasz, który znaleźć może szerokie zastosowa-

niach doświadczalnych w kraju, a celem ich jest wzbogacenie metod doskonalenia pogłowa.

Dział Metodyki Badań Zootechnicznych ściśle współpracuje z zootechnicznymi zakładami doświadczalnymi rejonu pomorskiego prowadzącymi badania nad praktycznymi zagadnieniami produkcji.

Publikacje: Kielanowski J. — Zadania społeczne rejonowego doświadczalnictwa zootechnicznego. Przegląd Hodowlany 1948.

Kielanowski J., Bielińska K., Chomyszyn M. — Praktyczny sposób ważenia gęsi. Przegląd Hodowlany 1948.

Kielanowski J., Bielińska K., Bieliński K. — Próba przymusowego tuczu gęsi. Przegląd Hodowlany 1948.

Kielanowski J. — Some economic and physiologic aspects of fattening geese. VIII Międzynarodowy Zjazd Drobiarzy 1948.

Kielanowski J. — Uwagi nad metodyką kontroli użytkowości rzeźnej trzody chlewnej. Przegląd Hodowlany 1949.

Dr J. Kielanowski